

Майчино писмо

Ти, мой синко, си далече
днесъ отъ бащиния край,
който въ есенната вечеръ
кратко стихва и сияй.

Ти замина, азъ следъ тебе
дълго гледахъ оня пжтъ,
гледахъ синкавия хребетъ,
облацитѣ и лесътъ.

Ти сега въ града самичъкъ
ходишъ, учишъ, но нали
си ми, синко, ти едничъкъ —
все за тебе ме боли.

И единствена утеха
е за мене, че веднъжъ
ти подъ бащината стрѣха
ще се върнешъ ученъ мжжъ.

Азъ ти пиша просълзена,
вѣтъръ съ листа си играй.
Поздравъ приеми отъ мене
и отъ бащиния край.

